

Störche). Le enkrat to stoletje se pomni, da so šterki čez zimo v svojih krajih ostali in to je bilo leta 1821., pa tudi takrat bila je mehka zima.

* *V tobakarnicah in cigarnicah našega cesarstva dela nad 30.000 žensk; dekleta pod 14 leti, katerih je kakih 700, niso všteta.*

* *Sv. oče (papež) bode junija meseca obhajal 50letnico svojega biskupovanja. Da svečanost bode slavnejša, združila se bode z njo izložba (razstava) cerkvenih umetnin, za katero se delajo že velike priprave.*

* *Cena petroleumu je jela padati. Špekulanti v Ameriki so sprevideli, da jim ni na dobiček, cene tega olja prenapeti, zato so jo znižali, in vsled tega je tudi padla v Hamburgu, Bremenu itd. za 12 do 22 odstotkov. Na Dunaji je počasi od 48 gold. zlezla na 40 gold. nazaj.*

Naši dopisi.

Iz Celovca 30. dec. — Ob nastopu novega leta vsakako ni brez koristi, spominjati se preteklega časa. Čitatelji „Novic“ gotovo se še spominjajo velike senzacije, ki jo je leta 1869. učinila knjiga slavnoznanega dr. Adolfa Fišhofa pod naslovom: „Oesterreich und die Bürgschaften seines Bestandes“ (Avstrija in poročstva njenega obstanka). Mož, ki je viharnega leta 1848. na velikem glasu bil, živi zdaj prav tiho blizo Celovca na grajščini svoji Smirče, al 60. njegovega rojstnega dne 5. dne t. m. niso pozabili možje, ki imajo še kaj srca za Avstrijo. Došla so mu iz Dunaja in od drugih strani za njegov god srčna voščila, katerim — vsaj to mi mislimo — je izvirek to, da se čedalje bolj priznava in čuti, da Avstrija more obstati le, ako izpolni, kar dr. Fišhof „garancije njenega obstanka“ po pravici imenuje. Žalostne 8letne skušnje to tako očitno pričajo, da mora slep biti, kdor tega ne vidi, in pa gluh, ki ne sliši glasov nemčurskih in magjaronskih. — Poglejmo danes o pretoku omenjenih 8 let v Fišhofovo knjigo in vzemimo iz nje le 5 glavnih točk, pa bomo videli, da bila je prav preroška beseda, ki jo je govoril leta 1869. Rekel je takrat, da Avstrija more se mirna in srečna zdržati le na federalistični podlagi, enaki oni v Švajci; — kazal je, da po decemberski ustavi od leta 1868. se je stvarila sistema, po kateri gospoduje v državnem zboru le nemška večina, to gospodstvo pa žali in draži večino Avstrijskih narodov in je Avstriji pogubno; — povzdignil je glas zoper to, da država šolstvo za svoj monopol rabi in da dežele imajo celó malo vmes govoriti; — dr. Fišhof, čeravno judovske vere, v vsej knjigi kaže živo spoštovanje do kristijanske vere, katere ne sme oni liberalizem spodrivati, ki se „brezverstvo“ imenuje; — Fišhof, če tudi Nemeč po rodu, je na vsaki strani svoje knjige pravičen in prijazen vsem narodom; „manjšim narodom ropati njihov jezik ali ga jim počasi in skrivé krasti, je divja ali pa plaha zavrženost.“ — Tako je govoril leta 1869. dr. Fišhof, in čez 8 let se kaže, kam je Avstrija zašla pod gospodstvom današnje nesrečne sisteme, ter da že enajsta ura bije, da zapusti stališče, ki jo tira v propad, katerega sovražniki njeni že komaj čakajo. Čedalje jasnejše je tedaj, da le, če se vresniči to, kar Fišhof „poročstva obstanka Avstriji“ imenuje, bode močna in slavna, na zadovoljnost narodov oprta. — Prav je tedaj bil spomin na rojstni dan moža, ki je zlata vredne besede govoril za obstanek Avstrije.

V Gorici 31. dec. — Sloga se dandanes zeló povdarja. To je toliko, kakor: „Mir ljudem na zemlji“.

Kaj je lepšega, ko to? Ali, kakor je nek časnik uni pot rekel, da je lože „pravico pridigovati, ko pravičnim biti“, tako prav tisti časnik opportune & importune „slogo“ pridiga, sam pa (bodi si, da je strast in hudobija, ali pa neumnost in breztaktnost tega kriva) vsak hip sloga kalí in podira. Pač res pravo je zadel ni davno nek gospod — rekoč: „Vse bi bilo lepó, da bi le tisti časnik vrag vzel!“ In res, pri nas so se vsi raznoteri slovenski elementi dokaj omečili in nasprotja še precej ogulila, pa kaj, ko neki diktatorski pikelhavbarji menijo, da, kogar njihova čepica ne pokriva, ni domoljub, ni Slovenec. Če le besedico kedo črhne o Goriških razmerah — „izdajavec“ je in „slogo kali“ (njihovo papirnato menda). Drugod po Slovenskem so se časniki pomirili in vlada vsaj v njih dostojnost in sloga, pri nas imamo na veliki poli papirja — „Turško ustavo“. Še dobro, da si naših ljudi zdravi um in logika naših dejanskih razmer zna pomagati brez papirne Turško-ustavne sloge. Nadejamo se, da se bode naš organ — do sedaj le teoretične in posilne — sloge po novem letu ogibal očitanja: Zdravnik, zdravi samega sebe! — Staro leto se je h koncu slabo obneslo. V Sovodnjah (1½ uro od tukaj) se je 23. t. m. nekaj groznega zgodilo. Šestdesetleten oče je svojo hčer zadavil, ker mu ni hotela denarjev dati. Jožef Visintin je nesrečniku imé. Tudi na Solkanski cesti, v krčmi, je nek kmet (krčmarjev pomagač) Goriškemu čevljarju nož pod rebra zabodel, ker je hotel oditi, predno je plačal, kar je bil zapil. — Dne 29. t. m. je prišel nek kmet M. pod voz, na katerem je peljal listje iz gozda. Izvlekli so mrtvega izpod koles. — Temen tedaj, kakor je danes vreme temno in megleno, je konec starega leta; nadejamo se, da bode novega leta začetek v vsakem oziru veselejši. — Od prvostolne cerkve sem čez doni svečano zvonjenje: pojdemo k zahvalnici!

Iz Metlike 29. dec. — Razglas sl. odbora družbe kmetijske, da pride gosp. prof. Povšè iz Gorice po božiču nadaljevat popotni kmetijski poduk v Metliko in Črnomelj obradoval je ves naš okraj tako, da težko bilo bi odločiti, je li so gospodje župniki in župani z večjo radostjo profesorjev prihod naznanjali ali pa gospodarji njihova poročila sprejemali. Iz tega se vidi, da se je našemu narodu goreča želja izpolnila, ki mu je že dolgo dolgo na srcu ležala, in njo izpolniti bil je gosp. profesor Povšè poklican!

27. dne decembra ob 10. uri predpoldne imel je govoriti o kletarstvu. Ob 9. uri bila je dvorana mestne hiše, zdaj soba dekliške šole, vkljub iznenada nastali zimi ukaželjnih poslušalcev, samih gospodarjev Metliškega sodnijskega okraja, na čelu občinski glavarji, že prepolna. Ko se pripelje gosp. profesor iz Karlovca, in pričakovano, pozdravljen in spremljan do mestne hiše, nastopi oder, napolni se hodnik, stopnice in veža s poslušajočim občinstvom. S kratko pa toplo besedo, po g. Navratilu predstavljen, začne razvijati svoj program, pretresa oddelek za oddelekom in ko vdari kladvo pol ene, zvrši dopoldanski poduk. Kakor je on mirno, razumljivo in prepričevalno govoril, tako je narod nepremično, pazljivo in verno poslušal. Ima pa tudi gosp. Povšè vse lastnosti prijetnega govornika, katere mu srca radi privoščimo in še rajše priznavamo. Popoldanski razgovor je bil zanimiv, poslušalci so marsikaj popraševali, a profesor, gotov na odgovor, je z največjo prijaznostjo na občo zadovoljnost odvrčal. Konečno mu se zahvali župan Božakovski Jure Bajuk za ljubav njegovo in izraži živo željo, da bi gosp. profesor Povšè zopet kmalu prišel in vspeh svojega današnjega truda na naših trtah videl. Gromoviti živio-klici so doneli potem gosp. profesorju. — Poglejte: dve, tri ure

navzočnosti in samo ustmenega poduka popotnega učitelja, a kolika sprememba pri ljudéh! Poprej vsak za-se, stojé zdaj može v skupinah v živahnih razgovorih, kako ravnati s sodom, kako z vinom, kako s trto, kako z gnojem. Posebno o trti, tej prežlahtni roži, prosimo gosp. profesorja, naj nam svoj poduk o cepljenju trte, ki nam za vse veke ostane v spominu, blagovoli v kakih sto eksemplarih tiskati dati. *) Škoda za ljudstvo, da se popotni poduki pri nas ne tiskajo. Posnemajmo v dobrem vse narode!

28. dne govoril je gospod profesor v Črnomlji pred izbranim poslušalstvom vpričo okrajnega glavarja gosp. Mahkota, podružnice Metliške predsednika gosp. Homaća in druge inteligencije, — gosp. učitelji ljudskih šol bili so vrlo dobro zastopani — s tolikim vspehom, da sta mu gospod okrajni glavar in podružnični predsednik svoje popolno priznanje zagotoviti dala. Podal mu je po končanem govoru g. učitelj Stanonik v imenu občanov Starega trga, dobro znanih Poljancev v spomin naroden dar, ki je gosp. profesorja neizmerno razveselil.

V podrobnosti poduka se človek zaradi tesnobe časopisovega prostora spuščati ne more, al sploh se more reči po skušnji, storjeni v Metliki in Črnomlji, da je ustanovitev službe popotnega učitelja z nazornim naukom — glej nazore sl. trto- in vinorejca Babo-a v „Zeitschrift für Weinbau und Kellerwirthschaft 1874 Nr. 3“ — tako potrebna, kakor vstanovitev okrajnega zdravnika, kajti v naših krajih je v gospodarskem oziru ali veliko bolnega ali pa zanemarjenega, in ker se ravno te dni pošiljajo po vsem svetu voščila in želje, pošiljamo tudi mi svoje težnje v Ljubljano do sl. kmetijske družbe, da nam za prihodnjo spomlad zopet gosp. profesorja Povšeta pošlje, ki bi svoj izvrstni poduk praktično nadaljeval.

Novomesto 1. jan. = **) — Veliko se piše necemu slovenskemu listu iz našega mesta; je-li vse resnično ali ne, tega ne bodem preiskaval; le toliko moram konstatovati, da se v čitalnici naši Silvestrov večer ni praznoval, da je veselica opustila se, menda na ljubo našim nemčurjem. A zakaj nemčurjem? Zato, ker sta morala — čudo golemo! — dva čitalnična pevca v kazini pomagati. Naši narodnjaci so vendar dobri ljudje; najprvo privoščijo svojim bližnjim dobro, drobtinice pa, ki padajo z nasprotne mize, pobirajo tako ponižno, in pevcem, ki se klanjajo mogočni kazini zaradi ljubega kruhka, darujejo svojo čast, národní ponos, slovensko imé. Gospodje, kje je enerzija, kje oni ogenj, ki bi moral vnemati slovansko srce, da odločno dela v teh, za nas hudih časih? Pa ugovarjalo se mi bode, da ni moč dobiti pevcev v tako majhnem mestu, in da moramo zadovoljni biti s tem, kar imamo. Res je, da tukaj ni veliko pevcev, al zakaj ima dosti jih kazina? Nemškutarji rabijo vse pripomočke, da si naberó pevcev in muzikantov; se ve da jim pri vsem tem le rado izpodletí, kar vidimo pri škripačih, ki ljudi nadlegujejo po mestu s svojo godbo, da človeka kar ušesa bolé. Tudi narodnjakom treba je truditi se, da si dobé potrebnih materijalnih pripomočkov za vzdržavanje godbe, da jim ne bode vsaj v tej reči od nemškutarije odvisnim biti. S tem se bode privabilo občinstvo v „narodni dom“, slovenski duh bo prodiral naprej in naprej, in kmalu ne bode tiste visokonemčurske „inteligence“ med nami. Göthe govori nekje o magnetni gori, ki poteguje

*) „Novice“ ga bodo rade v svoje predale vzele in potem brezplačno kakih 100 posebnih iztiskov napravile.

Vred.

**) Jako drago; večkrat kaj.

Vred.

na-se železje ladij, bližajočih se jej. Te morajo razpasti potem. Primerite, vi gospodje, ki sedite v čitalničnem odboru, to goro z nemčursko kazino, in kako ladijo z narodnim življenjem tukajšnjim, in učite se, da je nam vsem treba biti treznim in paznim, ker nam je čuvati naš jezik, našo narodnost. Dasiravno se vidi, kakor bi vse Novomesto drlo v kazino o kaki veselici, vendar tudi nemškutarji ne stojé na tako dobrih nogah, če beručijo okoli dijakov, naj prevzame ta ali uni „Narod“ na svoje imé, da bi 4 gold. manj plačali na leto. Ali ni to „testimonium paupertatis“ teh eksaltiranih nemškutarjev? Ali ima ta klika razlogov kaj, upiti po Ljubljanskem „Tagblattu“, da je slovenski stvarí konec že blizo? Vsaj vemo, da luč vsplameni še dvakrat in trikrat, predno ugasne, in tudi luč življenja pojemlje tem ljudem v njihovih društvenih razmerah, zato pa tudi praznujejo svoj konec z onim navideznim bliščem, ki ga kažejo njihove veselice, da bodo ugasnile tem hitreje. Ko bi iz Beča pripihala kedaj — in menda ne bode dolgo — le malo druga sapica, in konec bode napuhu tujstva.

Iz Senožec 1. jan. J. M. (V dobrovoljni prevdarek tudi sl. deželnemu odboru.) Ko grem dan pred novim letom po trgu, vidim voz poln popotnikov v gospôski obleki. Postojim in vprašam voznika: kam pa te ljudi peljete, vsaj ni nikjer nobenega shoda zdaj pozimi? Mož mi potem začuden odgovorí: prijatelj, ali ne veste, to je šub (odgnanstvo). Ko popotnike seštejem in jih naštejem enajst, vprašam voznika: kaj toliko? To je lahko — mi odgovorí — vsaj so tukaj vmes ženske vlačuge, ki so že po sedemnajstkrat tukaj skozi romale! Voz drdrá naprej, jaz pa si mislim: Bog pomagaj! Samo za nekatere vlačuge stane več nego sto goldinarjev vožnja, jed in vse drugo pri odgnanstvu. Pač res so žalostni časi za kmeta! On zdaj v slabi letini nima se s čim preživeti, še manj pa more davke plačati. Grde vlačuge pa take stroške napravljajo deželi! Pomislite, gospodje, kam pridemo, ako se bode kmetom za take stroške zadnji imetek iztrgal! Res skrajni čas je, da bi nam novo leto prineslo boljnih postav, ki bi nam kmetom veliko nepotrebnih davkov odvzele. Namesto da jih iz mest vozijo domu, od kodar precej zopet nazaj v mesto gredó, naj bi to umazano blago odpeljali v deželno delavnico, da bi si tam s svojimi rokami prislužile, kar jim je za živež treba. Ubogi kmet mora v delu krvavi pot potiti, vlačuge pa vozijo na „špancir“ iz mesta na dom, kjer še par dni ne ostanejo! Zakaj jih ne obdržijo kar v mestu? Tako bi vsaj meščani pomanjkanja ne imeli na tem blagu, mi kmetje pa ne bi zavoljo njih še večega davka plačevali.

Iz Kranja 1. jan. — Po večletni navadi je zopet letos preblagi gosp. Valentin Bleiweis iz Dunaja poslal čedno in močno zimsko obleko za 12 šolskih dečkov, 12 šolskih deklic in pa sukenj za 6 ubožnih meščanov. Bog povrni milosrčnemu našemu rojaku toliko dobroto! Ves ta dar more se ceniti na kakih 300 gld.

Iz Idrije 1. jan. — Da imamo domači nasproti tujim elementom zopet večino v mestnem zboru, kaže to, da pri volitvi županovi 27. decembra je bil naš vrli trgovec gosp. Val. Treven za župana izvoljen. Gosp. Treven je bil nekdanj desna roka narodnega župana Kamniškega, žalibog! prezgodaj umrlega gosp. Podrekarja, katerega menda Kamničanje še dandanes niso pozabili. Gosp. Treven ni tedaj še le od včeraj naroden mož, ampak že skušen zvest sin domovine. „Živio“ novemu županu, „živeli“ pa tudi narodni naši meščani!

Iz Kamnika 1. jan. — 27. in 28. dne t. m. so bile pri nas volitve v mestni odbor, al — kako so se vršile! Cele kupe nerédnosti bi „Novicam“ lahko naštel,

pa vsaj se bode to v pritožbi naznanilo c. k. deželni vladi, ki ima čuvati nad tem, da se postava povsod strogo izpolnuje. Ker nočemo reči, da je župan Kecelj te nepravilnosti nalašč dopustil, moramo si le misliti, da je on popolnoma neveden o predpisih volilnega reda. Če povem, da volilni zapisnik še pravilno ni dokončan bil kakor veleva §. 32., si vsak lahko misli, kako je volitev iz začetka do konca tekla. Gledé na tak „narobe svet“ bilo bi pač potrebno bilo, da bi bilo c. k. okrajno glavarstvo po oblasti, ki mu jo daje §. 20. volilnega reda, poslalo komisarja k volitvi, ki pazi na to, da se dela vse po postavi. Treba bo to drugi pot storiti, kajti v svesti smo si, da volitev 27. in 28. dec. ne more priznati se za pravilno, temveč, da mora biti druga volitev.

Iz Ljubljane. — Dvodnevni božični prazniki niso prinesli nikakih novic in nikakih dogodeb, po katerih bi se bil spremenil položaj notranje Avstrijske politike, a tudi v obče vnanji položaj monarhije naše ne. „Mir ljudém na zemlji!“ ostal je — glas vpijočega v puščavi.

— (C. kr. deželna komisija za povzdigo konjereje) bo žebce tacih gospodarjev, kateri želijo dovoljenja za spuščanje za letošnje leto dobiti, v Ljubljani 20. dne t. m. dopoldne, v Radoljici 23., v Kranju 24. in v Kamniku 26. dne tega meseca ogledovala.

— (Pri novi volitvi v tukajšnji hranilnici) so bili izvoljeni: gosp. Vinc. Seunig za predsednika, gosp. Aleks. Treo za podpredsednika, gospodje: Andrej Malitsch, J. C. Mayer, Fr. Souvan in dr. Suppan za kuratorje, — gospodje: L. Bürger, Prim. Hudovernig, Jož. Lukmann, A. Mühleisen, pl. Redange, dr. pl. Schrey, Ig. Seemann in V. Stedry za ravnatelje, — gospodje: J. Kordin, Jan. Kozler in Jan. Pajk za računске preglednike izvoljeni.

— Družba Silvestrova in pa družba rokodelskih pomočnikov ste napravili lepi božičnici, pri katerih je vladalo dobrodelno načelo.

— V nedeljo popoldne je imel biti velik spektakelj na kernu z drsanjem po ledu; al 8 stopinj gorkote je stajalo led in po vodi je splavalo veselje, po katerem je, kakor „Laib. Ztg.“ navdušeno piše, hrepenela „die zahlreiche jüngere Damenwelt, welche durch den Reiz ihrer Erscheinung (lejte no!) nicht wenig beiträgt zur Popularität dieses Sports“. Te uboge revice se bodo že potolažile, ko se bodo namesti na kernu drsale kmalu na kazininih parketih; al kaj bodo počele pivarne, ledenice in bolnišnice, če ne bodo, kakor je podoba, ledú? To to bode nadloga poletju.

— (Silvestrova veselica.) Tri zvezde so v našem čitalničnem življenju, ki posebno ljudi na-se vlečejo: Vodnikova beseda, maškerada pustni večer in Silvestrova veselica. To se je tudi zdaj pokazalo, ker so bili gorenji prostori vsi prepolni tako, da jih je moralo še mnogo oditi, ker niso prostora našli. Med nazočimi je bilo jih več ko polovico, ki niso udje nobenega narodnega društva, pa so vendar prostor jemali udom. To nikakor ne gré, zato bi priporočali odboru čitalničnemu, naj bi se spuščali k čitalničnim veselicam ljudje le po društvenih pristopnicah in naj bi se pri tem strogo ravnalo. — Zabava je bila prav živahna. Med posameznimi točkami je dopadla smešna Aleševčeva opereta „Krah“, vglasbena po g. Stöcklnu, ki je polna prijetnih izvernih in drugih melodij in se je tudi vrló izvrševala; dalje mična malenkost „Trije nosovi“ in g. Jeločnika „Novoletnica“, ki se je po vsi dvorani razlegala. Gosp. Mayer-Hager se je skazal zopet mojstra na goslih. Sploh je bil večer prav kratkočasen, za kar gre vsem sodelovalcem topla zahvala.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — 28. decembra je bil tukaj veliki skupni ministerski svet pod predsedstvom Nj. Veličanstva cesarja. Vladni listi še molče o sklepih njegovih; al iz Pešta se telegrafuje „Novi Pressi“, da je v bistvu bilo sklenjeno bilo to-le: „Mobilizacija Avstrijske vojske pripravljena je skozi in skozi; al izreklo se je, da v dejanje stopi ta priprava še le tadaj, ako bi res nevarnost pretila Avstrijskim interesom“. — Kedaj pa nastane ta nevarnost, o tem Dunaj ni edin s Peštom. Magjari smatrajo za monarhijo že to za nevarno, ako se podjarmljeni kristjani rešijo Turškega jarma, in zahtevajo, da se to zabrani in hudo kaznujete Srbija in Črnogora, da ste se drznili pričeti boj za oslobodenje kristijanov. Nemci pa nasproti po „N. Pressi“ kažejo, da je za Avstrijo najbolje, da ostane neutralna, ako Rusija začne boj s Turčijo, in da ostane neutralna tudi o tem slučaju, ako bi Rusija provela svojo armado skozi Rumunijo.

— Bankine zadeve po poročilu „Pester Lloyd“ (Andrassyevega organa) niso še rešene; Magjarska ministra Tisza in Szell, ki sta na Dunaji bila v velikem ministerskem svetu, nista z nobenim Dunajskim ministrom govorila o banki. „Hon“ pripoveduje, da sta Magjarska ministra v audienciji pri cesarju povdarjala alternativno stališče, namreč: ali dvalistično banko ali pa samostalno Magjarsko. Al, kakor dandanes stvar stoji, ko so Magjari diktatorji v notranji in vnanji politiki Avstrijski, lahko je mogoče, da se jim vse po volji zgodi, posebno ker se jih na Dunaji zeló bojé zaradi Turške politike, katera se izključljivo suče po Magjarskem šovinizmu. In ta je že tako do vrhunca dospel, da glavni Magjarski časniki na prvo mesto tiskajo agitatorska pisma Košutova, da se narodne strasti še bolj vžgó in upor proti Dunaju še bolj utrdi.

Zdivjali so Magjari celó tako, da Košuta, ki zdaj v pregnanstvu živi v Italiji, hočejo imeti v svoji sredi ter da ga po posebni deputaciji vabijo, da kot poslanec se vsede v državni zbor Peštanski. Najhuji sovražnik Avstrije in Slovanov in zagrizeni protivnik Rusije v sredi Magjarov: kako izvrstno lep prizor ob času, ko gré za obstanek Avstrije!! Pač slabo mora stati s „slavo“ Magjarsko, ako treba starega puntarja iz gnjezda privleči, da podpira trohnelo poslopje. Naj bi povrat Košutov bil resen opomin vsem, ki imajo skrbeti za to, da ne zgine Habsburška monarhija! Naj bi se spomnili — dokler je še čas — kje je Avstrija pravo zvestobo in navdušeno žrtovanje našla, in kje je, vkljub vsem krivicam, še dandanes ista zvestoba! Naj bi se spomnili dogodeb leta 1848. in 1849., ko je diktator Debrečinski Avstrijo razdiral, da so Jelačičevi topovi in Hrvaški narod, podpiran od Slovencev, Avstrijo rešili pogube!

Popravek: V zadnjem listu lanskega leta na 451. strani v 18. vrsti odzgoraj namesti: v kratkih aforizmih — načrtih — beri: kratkih načrtih — aforizmih, — v vrsti 20. pa namesti: dandanes ne učite — beri: dandanes nas učite.

Žitna cena

v Ljubljani 30. decembra 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 10. — banaška 10 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 85. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.